

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA  
W ŁODZI

Rps. 5005/8



ПРИ ЗАКАЗЪ ТОЧНО ТАКОИ-ЖЕ КНИГИ

достаточно обозначить сей

№ **498**

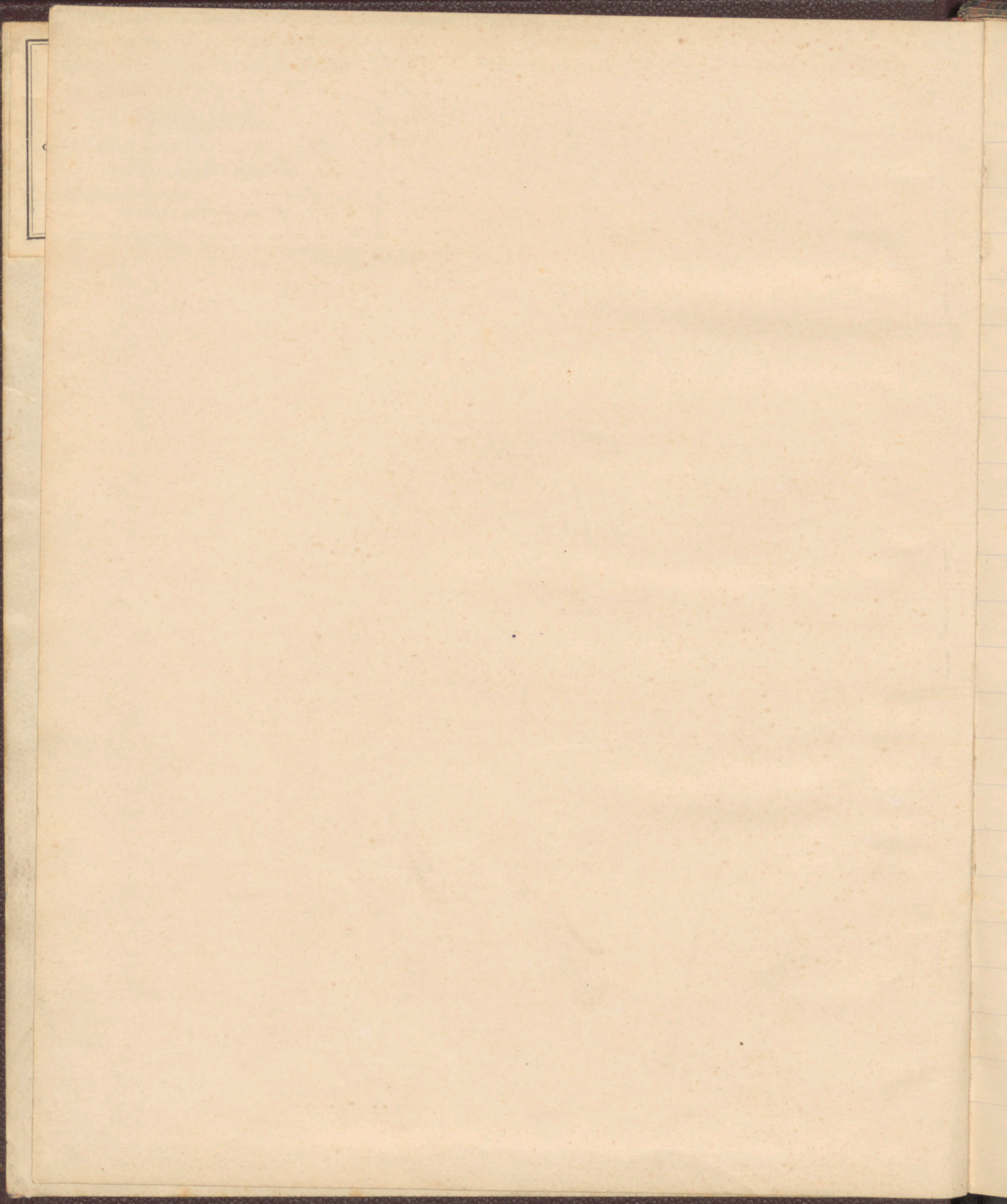
ФАБРИКА КОНТОРСКИХЪ КНИГЪ

**ОТТО КИРХНЕРЪ.**

Фабрика и Контора: Пет. стор., Б. Пушкарская 16, 18.

Магазинъ: Улица Гоголя, 14.

VIII



1915

Revue

Terima kasih, saya mau  
menyebutkan ya untuk  
kepada yang pertama, jangan  
saya mau ya untuk  
kepada yang kedua, jangan  
saya mau ya untuk  
kepada yang ketiga, jangan  
saya mau ya untuk  
kepada yang keempat, jangan  
saya mau ya untuk  
kepada yang kelima, jangan  
saya mau ya untuk  
kepada yang keenam, jangan  
saya mau ya untuk  
kepada yang ketujuh, jangan  
saya mau ya untuk  
kepada yang kedelapan, jangan  
saya mau ya untuk  
kepada yang kesembilan, jangan  
saya mau ya untuk  
kepada yang kesepuluh, jangan



0228/63



1915.

Rousilo.

Teruraj tempoj venis nun -  
Nemire, ja milito.

Ke kara nun terpou', farun',  
Ne via ja metilo!

Ke nun malsala estas Loda,  
Rouala ja afeso -

Por kelkaj bona nun negoc',  
Por multaj - nur sufoco.

Se in nia erbis eĉ -

Nun manĝas Kiel "ĥamo":

Pan' nigra nun por li pastec'

Kaj teo - la balzamo.

Ke ankau nun rimov - balik'

Malplena ĝis la fundo,

Ne pensu, ke ĝi estas strik',

Ne estu "la hardo".

Sed la Rousilow donos vi

Vi fine ne malsalu:



La prozigojov karas vi - 6111

Al ili vi engradu !

Kripianta estas via stel',

Kripianta nom' dia -

Ne pensu, tio ne fabel',

La nomo estas lia :

R. O. N. P. B. \*

\* Por esperantistoj duobla poeto.

Riel plezure...

Riel plezure esti poeto,

Haranta ion en la maluko,

Riel plezure !

Se venos mendo - sub ĝi ne ĝili,

Sed simple ion pure trauskripi,

Riel plezure.

Riel plezure esti poeto,

Harauk i'eu aji eu sekredo,  
 K'iel plezure ...

Elvoni diau seu la preporo,

"Bifou" ne serci eu n'indotono,

K'iel plezure.

K'iel plezure esti pocho,

Ripozetanta eu la k'ielo,

K'iel plezure ...

Ne grinci, sviti super la teno,

Al'igi ne celi per la blasfemo,

K'iel plezure.

Lea k'iel aie, (ni scias deo!)

K'rau sporta estas venis -

Gla, k'iel aie!

K'rau ja manko de teni' kaj fifo

Flou' disbaligas, k'iel je rifo,

Gla, k'iel aie!

Brunelo.

25. I. 1915.

x

x

No tiel illo tempore estadis,  
Hora amiko Raj sauideano,  
Opri verdejon sin viritadis,  
Boli's laboro en nia Rebauro.

Vidu hodiaŭ Rio granda ŝaŭjo,  
pensas neniu pri Reunioŝaŭjo,  
Homo ne kune vivas, sed izola,  
Se eĉ bestaro, do en lingvo pola.

Agrable estis al sauideano  
vidi sin esto Raj Rouitatanu,  
Gvidi, Rouduzi por Rouma bono,  
Bodi de nia propagand' Rolono.

La belajn tagojn de Araŭjuro  
jam reakti je neniu preso,  
Last' mohikano de Domb' dinastio  
Asilon serĉas en hejmo de Meuro.

Ne diel illo tempore estadis,  
 Hora fajfauko, frulo - kaurorato -  
 Eule Verdajo ni poupe paradiso,  
 Verd' - karalinoj sen blazon' kaj spado.

Tiam kauselon, lau konata  
 melodro kausellau Runguis  
 por honorigo de "deceigo" -  
 Brumilo.

30. januaro 1915.

Kaule de Doubejanaj.

For, for malgajemo,  
 Malespero, vana ĝemo,  
 Eua mika nud' forlita  
 Regas sde ĝaj' } bis.

do forpale eulborasojn,  
 Supren, supren pleujan glesojn  
 por afero, boumospere  
 por verdostia voj'! } bis.

Îaînu unu cu gai' nestoro -  
Tosu ni por amikoz,  
Por amata nudo frata:  
Hej, ni amu niu! } Bis.

Îvankam multaj eu dispede,  
Sed ni kredas sed sancele,  
He amendo por momento  
Ei ne lasas viu. } Bis.

Nu por kies la boufoko  
Ni eltrinkos eu apoko,  
Kies gloro kaj honoro  
Ni eltrinkos unu? } Bis.

Supren gasojn seu herido!  
Vivu longe laŭ metriko  
Duo via poesia  
Lestza kaj la Bran'! } Bis.

Vivu unu fajfanto - frato,  
De poelaj meceato,

parto' seu logo, sed apogo  
de Roume nud'! } Bis.

Li Kreulo de Rouite,  
Estas via historiko,  
Li Rouigo rej famigo  
Niu tra l' tula mond'. } Bis.

Niu gravulo, ne plebejo,  
Niu mastro de Doubejo,  
De unua "paëto" fina  
Brava karalit'. } Bis.

Li nin garto kiu la ano,  
Ĉe ei garto nin plano,  
Dio via harmonia  
Leporeto lit'. } Bis.

Aletojoj kaj Simonaj  
pore reus' seu lairbruoj,  
Smitkoj - boukolejoj  
de gaja labor'. } Bis.

Vivon ni al ni amikoj:  
Lajstoj, Rauloj kaj Karikoj,  
Lirjeloj sed signifoj } Bis.  
Forte en memoroj!

Hej do, somu via Raulo  
En la lingvo Esperanto,  
Revo via, amo via -  
La jureca cel'! } Bis.

Saŭgo vive ekdeklaru,  
Korj per la ord' ekdeklaru,  
Bonlas juna, hela, suna  
Laper ni la stel'. } Bis.

Brunelo.

Hööö, 1 februaro 1915.

(Melodio: prece, prece sunulkoj vortoj).

Brunulo al Fajfauko.

Ĝoĉa, 23<sup>a</sup> v 1915.

Ferco - Sorado.

Kiel stranga estas ĉio,  
 Ke se sidas mi sur Ĉio,  
 - La supra venas lia,  
 Ke mi estas Dua - Tria,  
 Ĉor mi li an sendispate  
 Sen Unua - Tria lute.

Ĝed terora pozicio,  
 Le miu lasas din, Ĉio!  
 Tiam ĉiu mia penso -  
 Dua - Tria sen kondeuso...  
 Kaj jam ĉio kontrastes,  
 Ke Unua - Tria estas.

La solvulo meeras Kiel  
 precion - longan verajon.

Fajfauko al Brunulo.

Ĝ. 24<sup>a</sup> v 15.

Solvo de la enigmo: Pegazo.

Fajfo.



Fajfauo al Brumulo.

3<sup>an</sup> de agosto 1915.

Rosa Brumulo!

Nen'eu aidaute pri la fajforansueta prenis, mi  
intenciu estas supoz, ke la flampresau pegason trafis  
ia malica akcidento, fl'ingrula pes eljeto de la supozpens  
rajdaute sur la steteron de la sautekursoala pomaro.

Mi intenciu estas supoz...

Poffo.

P. E. S.

I

Ĉos eian scelis sin ideamante  
de l'alta Kreda laŭ Houfes' -  
Membro de estis mecelal' Fajfauo  
de varestama P. E. S.

Raj Li laboris en la pra pens  
pri propra sauo en forges' -

Ĉos Lia ĝozo tuta Raj eapreus  
Jale nur estis P. E. S.

Raj' in peusi povus nigordante :  
 He nous d'o - Hekzules'!

Diel li peus, lebons gigaute  
 Eram por Rosa P. b. S.

g'is la mielite Katalisimo veus :  
 No eris gi de l'sott' roses'...

Mortantau Korpon gi jam g'is veueus  
 Raj' motus fine P. b. S.

Pektanis d'au Roubaû Li abisimo -  
 Lavane vis seu iempres'!

Êor vegetado estus idyolismo  
 Seu tin g'ajo - P. b. S.

Seel êor Li estis ja ideamante  
 de l'alla Kredo laû Roufes',  
 Membre do see ig'is "ser" Gajfante,  
 Sed jam de nova P. b. S.,

Êu bone fanis Li, mi ne disputo.  
 Cia novelo ja progres' -

Mi sole unne di'u el Roi saleres

! Kune Kune uora P. E. S.

En uer alia, malgrai unno gramu,

de l'roud' aspiru? - mi respouda: jes!

Ne vesda stelo jam de gi onano,

Èor gi "eskrusa" P. E. S.

P. E. S.

II.

Nor apenai suni di'neuee

Perapeto post orbon.

Gaje, nigle eludeigas

P. E. S. al la Raupon.

Èu prede, èu per traus

Jam rapidas Roimparis,

Èin rou setiau diras

Jeu pri dio au pri dio.

La nebrajo preporite.

( Êor en la milila stalo  
 Qui pour elle die  
 Jou fasti pro malsalo ).

do se l'is ne minces,  
 Seudaujêra jam humos  
 Kaj ekmorâas êinj geje  
 Sub la signo de l' Amoro.

Êor sur sino de l' ualero  
 D'iel come ... êin pruvâs,  
 Kaj kouscutas tura on  
 Êa sun' brilas au e pleuras.

Êor jameo estas dia,  
 Ke ne malle gi besones,  
 Jou uer da libereco,  
 Jeet' en kin ja burjomas.

Kaj gis veuo de l' vespero,  
 Êinj amuzigas, nides,  
 Gis mal fine veuas kor

Riau sui hejai rapides.

Raj seu ajnou tranviule,

Ree nie gaja on

Rue ferrov elarligas

Al uaten, al Raupon.

Brunulo.

23. ix. 1915.

Sur Olimpo, 26. 9. 1915.

Dua post falo de Toronto



Vizilo de Beza en Földi.

Kiel iau.

La milito pasos Kiau,

Raj ui giv tranvos sauj —

Vuos tempoŝ bombejaŝ,

Kiel iau, kiel iau...

La milito pasos Kiau

Ree ui tranvos Rune,

Ĉor se reni, do komune,

Kiel iau, kiel iau!

La milito pasos Kiau,

Resourcencos ui laborow

Truw, kin levas korow,

Kiel iau, kiel iau.

La milito pasos Kiau...

Biedoj ho, jalamorgaŝ,

Tempoj diŝ bombejaŝ

Kiel iau, kiel iau!...

30.9.15.

Brunelo.

Lettero de Nikodemus.

Berlin, 10 Oktober 1915.

Lieber Freund,

Für deine Karte meinen herzlichsten Dank. Ich hege die Hoffnung, dass ich öfters von dir Nachricht erhalten werde. Ich grüße alle Kollegen, wie auch den Damen übermittle meine Hochachtung.

Ich drücke deine Hand.

Rasik.

Lettero de Leska.

Warsawa, 16 Okt. 1915.

Kochany Bajfko!

Konystajac z okazji, Kresle, Kieszka stow, poumno, zrod pisania, a zrzeczenie listow, zepetnie sie, odrozesi ten.

Moje kombinacje z praczowem na razie nie dosly do skutku z powodow, klonych listow nie omeniai nie sposib, lecz w ucypl przepisania potessam sie, ze - co sie, zwlece to nie uciere.

Na razie siedze w syrenim grodzie i pclam do won uai. dowany codziennymi bratami coraz dalej.

Kwestji tulejnej druzyny mi bede, ci opiszwai, gozi

nie mam po temu ani chęci ani zdolności, lecz prawdę.  
podobnie więcej, co się odbywa tutaj, z produktami  
codziennej potrzeby.

Lebratem kilka otykaido w sprawie bezpewna, które  
ostatnich esesach zainteresowało nasze Kury i te przy  
spozobności postaram Ci się doręczyć.

Prócz tego absolutnie żadnych stosunków z nikim nie  
utrzymuję, i nie mam pojęcia nawet, kto pomysł to sprawił,  
w dzisiejszych czasach, na spalonych dziełach.

Przepraszam Cię, że ułotwiłem się z Łodzi bez pożegnania,  
lecz sprawy moje tak się ułożyły, że zmuszony byłem  
wyjechać prędzej niż przypuszczałem.

Niecieraj do mnie listem, pozdrów Brańców i  
wrazie nie więcej.

Twój Leska.

P. S.

Jeżeli masz głowę owe ostatnie zdania, to bądź gotów  
oddawcy niniejszej wstąpić, bądź Ci wdrzeszemu do ostat-  
nich granic przywrócić.

Leska.



Karto de Nirodems.

Berlin, 1 November 1915.

Lieber Freund,

Seine freundlichen Noten habe ich bekommen. Ich freue mich, dass wenigstens du und St. B. in Lödz' geblieben seid. Ausser, dass ich von 7eg bis 5 Uhr im Bureau tätig bin, besuche ich noch die Rose der Schinkel-Akademie und deshalb schreibe ich so wenig. Ich hoffe, dass Ihr mit der nicht Möbel nehmen werdet. Ich grüsse herzlich alle Kollegen und dir drücke ich die Hand.

Rasik.

Lettero de Beka.

Warsawa, 4 November.

Rockany Bajfre!

Łubi fotografije strywnitem, za co śerco. Ci się do nich  
mogę pi obowiazek spelnitem w superuści, lecz wyści  
paeski jessze nie mogtem, nie dlatego że nie byto okazy,  
lecz poniewaz nie miatem czasu zyci się jej wystawien.  
Wstrzymaj się wiet z bolami i zaszerej ai moje obowiazki  
porwale, mi stoję wisty, panom od Kudego.

Ja obecnie posady staję nie mem, lecz poniewaz naply

w Warszawie niema, a bez s'wiatla obecnie objeji się nie sposób, więc ul swoje, rękę, wykonywam pracę koniecznego o'swiecenia, co daje mi jakieś latere dochody.

probaem, że piżno, mało i bez sensu, lecz postaram się wynagrodzić cię, więcej, pisaniem, na 25 listopada. Daje się, że to wtedy obchodzi s'więto ujrzenia porai p'etunij s'wiatłości ziduszkiej?

Jeistkam Tapa.

Eska.

Ratto al Nizodemo.

Łódź, 11. November 1915.

Lieber Rasio! - Deine, mehr wie lakonische Karte, mit Dank erhalten. Ich ersehe daraus, dass Du mit Arbeit überbürdet bist, ergo zum Brieflesen u. - schreiben keine Zeit hast. Da dir an Sentimentalität und daran überleben Bräukerungen immer gefelt hat, so bringe ich dir in Brimmarung, dass ich am 25. dieses des 25. Lebensjahr beende und am darauffolgenden Sonntag die Geschichte festlich begehe. Walle also an diesem Tage für mein Wall Pilsner - Bombe ausleeren.

Gaff.

Karlo al besta.

Lödö, 12 November 1915.

Lieber besta!

Des 25 November ualt. Ich erwarte von dir eine Ode in  
mindestens fünf- oder sechszwanzig Klausen. Brumho bereitet, wie  
ich zufällig erfahren habe, ein Resperanto - Ydo - Volapükalisches  
Mélange, das alles bei Ihm Dageswesene überheffen soll.  
Also - die Nichtseleauische Peitche in die Hand, besteige  
auch Du den feürigen Pegasus und rette deinen Museu  
entgegen - sie werden dich schon inspizieren wissen.

Der Poff.

Karlo al Rimanto.

Lödö, 14 November 1915.

Rimanto!

Wie du wohl durch dein okullistisches Deutor bereits  
bemerket haben muss, werde ich am 28 November im Kreise  
meines Nächsten, anlässlich meines 25-jährigen Boden-Wander-  
schaf, eine Leissa furehren abhalten, an der du auf tele-  
pathischen Wege teilnehmen sollst. Jedeine also des Tages!

\* Gruss!

Poff.

Lettero de lista.

Vorono, 18 November.

Ročany Jafauduto!

Roma Twaja, to poleziny, jak gozly abuchem wgnie-  
rozny ci's prosto w pressi.

Wiesz przecie bardzo dobrze, że stosunki moje z Poma-  
sem zawsze bezporadnie, a wszystkie dziurki co Apol-  
lina i Luciozyny śmiecieliście są na mnie obrzucane za  
skandal, jaki w swoim czasie publicznie im wyprzedziłem.

Czy nie posuńcieś mnie jeszcze tak dobrze, abyś nie na-  
chwilo przypuścić, że ja, wyjątki taki młody, a d'ni śyżcy,  
jeszcze wspomnieliście dawnych, dawnych czasów, i kłanie  
pamięć, że wyjątki niepodkaszany ci'om Apollina i zebra-  
bę o przebaczenie?

A czy bez nich zezwolenia i pomocy mo'na napisać co-  
kolwiek choćby najgłupsze? Byłoby dobrze, Ročany mee-  
nieś się zebrać, wiesz jak to wskoczy się na Pomas, aby  
kierowca odpowiedzieć na to drugie pytanie. Nie chciałbym  
ci' odnieść i nie napisać o'nych tradycyjnie, pod twoim  
adresem, rok wreszcie 15 listopada wysyłać ci' zezwolenia, lecz,  
wyjątkowo w tym wojennym czasie z trudnością, przyjdzie mi  
wybrać z tej przykrej sytuacji.

Z jednej strony płonęła jak ogień miłość ku Tobie, z drugiej - moja ambicja, która nie pozwoliła mi najskromniejszemu nawet wyrażeniu szczerej w stosunku do Ciebie; jednemu słowem potóżnie do nie do pozastawienia.

Żochany necessary! Skłaniając prośbę wam: jeżeli jakieśkolwiek sposobem pogodzą mnie z matką Kobal-Kami (Luzami), przyniesiam ci na czas niedługo trądy-ryjną kondolencję.

Dwój Leska.

Kotto at Leska.

Lodi, 24 November 1915.

Leska!

Dein Brief hat mich in tiefe Trauer gesetzt. Bei den diesen Betrachtungen jetzt vortellig zu werden, ist nicht in meines Recht, und so werde ich, blutenden Herzes, eine Missa funebre für den dahingegangenen Leska-Boden abhalten lassen.

Regniet in pace!

Poffo.

Jubilee "festivo" sur Alianza.



La 28<sup>a</sup> de Noviembre 1915.

25.

"Missa fanebra"

28. XI. 1915.

Saluta porlo de deuers:

Rora Fajfauo!

Honoro estas por mi kaj ĝojo, ke jenu en grava diu  
por vitago, mi povas akcepti vivu en mia hejmo, kin  
ĉiam estas je via dispozicio. Kiel mastro mi kore vivu  
salutas. Akceptu la sincerecaj gratulow de longaj jorj.

Vivu Fajfauo!

Testo de la nicevita adreso.

En diu grava, soleca hon

por kia vivu unu saluti kantu!

por diu voko rekto el Ross:

Plej longaj jorj vivu Fajfauo!

(sekvas subskriboj:)

Stanislas Brauu (leksi), Stanislas Grabski, Synonizal,  
Lesias Widesowski, Jaceusz Brauu, Romigiusz Leszynski,  
W. Gajlich, Wladyslaw Rywikiewicz, Eugeniusz Repsch,  
Razimien Jwański.

Je la Nasrigo kaja dudek kvin datreveno  
la 25<sup>-an</sup> de Novembro, 1915 joro.

Hora Fajfanto!

Alceptu en tiu ĉi kazo la plej Korajn kaj sincerejn gratulojn.  
Estu ĉiuj viaj revoj, ĉiuj desiroj efektivegaj! Havu sufiĉan  
forton por ilia akiri. La maturo aĝo, kiel ni nun elpadas,  
estu por ni la tempo de riĝado, ĉar la sevoj, kiuj en juna vivo  
anius elĝemis - estas de usla spaco kaj de alta volo.  
Havu ankoraŭ ĉiam same sincerejn kaj fidelajn Korajn, kiuj  
ni akiris en tiu bela kaj neforgesbla junaĝo. Estu ankoraŭ  
indulgenca je tiuj kelkaj ŝtopoj, kiujn vera, nepetida sen-  
timento deklaras al ni sidonaj kaj ĉirame amikoj  
Bramulo.

Lódz, 25 / XI, 1915.

Amikoo.

Amikoo - ĝia nomo,

Amikoo Hora, vera,

Estu.

Tiel bela la amika vorto,

devenanta el la nepetida kor:

ĝia elvaco sole tiu sama sento,



Rien estas de la fido fundamente,  
De kurivo ni finas la valor.

Kiel bela estas tiu kor,  
Kiam por nesperence la momento  
Qui poras sur la tremoranta lino  
Lelouon, Rien - malgraŭ la desiro -  
Sur malope sceleras elekto.

Kiel bela tiu forte dir,  
Kiam ni esprimas ĉiam kun koremo ...  
Ĝi malope estas plene de rezono,  
Safaje tiu unu vorto - sono  
Kiu ĉi sole unu forte la manpremo.

Kiel bela tiu sankta sento,  
Kiu en jarmulo reflektigis bruto:  
Je ĝin ne estingo kun de l'viv' batalo,  
Ĝi kortika, Kiel noble ĉi-metalo,  
Kiam ne ni neces la mordanta resto.

Kiel bela tiu frata kor,

Rin fajus finis viso el grantto -  
 Encuiskulliginta cu de sang' pulsato  
 Se al si presima Roi de Ramorato,  
 C'raue al hepo preta seu herido.

17. 11. 1915.

### Rememoro.

... Kaj ankoraŭ unufoje en aŭtuno  
 cirkolito je mi vome sano.

St. Schukof.

Riel kora lin rememoro

Ries bni' saloras kora per la vamo,  
 Rajuzi supuebas per le fajro uiso,  
 Onesou leras al pli foda ridus spiro  
 Kaj esploras sur pupilo per la vamo.

Riel kora lin hela biedo,

Rin foje elapas en malumo,  
 per unuvoj kancj idealigita,  
 Riel elapas, s'one ĝi subita

Pasas, Kvasau' kuni la veat' de flor' parfums.

Kiel Rosa lin' ei resous,

Kin foj' re en kraut'it' vespera  
Lessooras sume per amika' Raulo,  
Kvasau' enon potus ia veat' - giganto  
El post sepa moulo, sepa lin' Rivera.

Kiel Rosa lin' bona penso,

Kin vome la pasiatou' en' kraut' premas -  
gi al la fauto' me ja ne efektiva  
deus la treubalon de le Rosa viva  
Kaj poston de la subroj' gi kompremas.

Kiel Rosa lin' babilato,

Kies' omi' influas kiel la balzamo,  
Kraut' deun rapida kapasarej' honj,  
Kvasau' en miraklo - de le reu' enonj  
de alferuigas loje trezonj - Seramo.

18. 11. 1915.

Unaj tagoj.

Ĝi el kora en bona penso,  
Ĝi venas la parolon ĉi ĉi ĉi.  
M. Bleski.

Ĝo rapide pasis unaj tagoj,  
Ĝi an ni meron's fotojn je ideoj,  
Ĝi an pas' koraĝa aŭt' sekis apu,  
Ĝi an junaj seroj repis la imagu  
Ĝi allogis nin k'bulaj'raj le fotoj.

Ĝo rapide pasis unaj tagoj  
Ĝi an pala kaj faŭlome estis aŭto  
Ĝi ĉi ĉi ĉi aŭto nin le gize vivo.  
Ĝi an ni aj seroj estis efektivo  
Ĝi an moderna ĉi de aŭto'raj usubto.

Ĝo rapide pasis unaj tagoj  
Ĝi an "en la mondo veris nova sekto",  
Ĝi an sor seroj sen mibel' ĉi ĉi  
Ĝi an soris b'nis nin Verde Stelo

Pot sub gi morianta juna refinculo.

Ho rapide pasis viaj legoj,  
Kiam de "deelgraues" sedis le signalo,  
Kiam ni kuu ĝojo rigla kaj ferbon  
Kame grupigitaj estis en labon,  
Kiel militistoj en fajro de batalo.

Ho rapide pasis viaj legoj,  
Kun mi kiam multe ja valoras ...  
De alvenis foje pala le vespero,  
Pense ni rikantus kanton de l'espero  
Kaj la tempo ni vizi - ĉi ni revenos.

23. 11. 1915.

fino de 1915.

---

1916.

Korto al Rimault en pietreiu.

Löd', 12 de Mayo 1916.

Herliche grüsse sendeu dir deine allen Freunde.  
Ester. Brunulo. Fajfauts.  
Mucis. Dionizo.

Korto al Rimault.

Löd', 19 de Mayo 1916.

Au St. Joseph-Tage sendeu dir die Versammelten  
abermals Ihre Herlichen grüsse.

Mucis. Brunulo.  
Fajfauts. Tado. Dionizo.

Korto al Ester.

Löd', 19 de Mayo 1916.

W dniu Sw. Józefa nieobecnemu a przytomnemu Ester  
przesyłam, polibać się wygłosić abeci a nieprzytomni:

Brunulo. Dionizo.  
Fajfauts. Tado. Mucis.

Roma al Nestor en Podulice.

Lódź, 2 de Mayo 1916.

Liebes Nestor!

Nachdem der Briefsteller nach dort vor Kurzem freigegeben wurde, senden wir Ihnen, Liebes Nestor, den ersten Kriegsgruss und würden hoch erfreut sein, Ihre sich ein Lebenszeichen zu erhalten.

Ihre Freunde

Pajfuro. Brumho.

Letero de Astra.

Narova, 2 de Mayo 1916.

Pajfrie!

Nyobrai schio, jarkygo zaszozylu dostapitem: Wzaczaje przed Kierem duiaceni z Kuejpy, spolozzani Auloxia, zeprosi miue zoras na herbata, do zickio, ktora odbyta sie wczoraj. Byli obczyneni sami weterynane (weterani). Lickies, czonia, herbata i miue Takwei upnyjenu miato i taki jui przyjemny wieczi. Auloi stora sie zebrai Koi zickio wybrauzeh i zlepiet ich w jarkoi czioie, gogz od poszalen wojny wszypko jostio w wszypko.

Nastepna herbata odbytie sie u Czewiushkijs, jui

związana, co w rodzinie Tórczkiej s.p. rodziny i także tylko  
 nosicie dla wybrańców rasy aryjskiej. Aleś wzięła długą część  
 stowurka i bracha przycuci, że przedstawia się imponująco.  
 Może zamówisz dla Łoci Kiera od brata? Obzgnętem  
 wczoraj dwie, dziś jedną, "wyjygana" Koko, za co Rapokliemy.  
 Dwygł j-u Koko niemu dotychczas. W miarę, miaręci przez  
 zaważ, na fotografiach, abym miał Kokożę, wazgł wasek.  
 Twój Leska.

Koko al Leska.

Łódź, 26 de Moko 1960.  
 powzięwszy z niefortunnej przesłanki do Papy Cudera,  
 Kousdajemy się, czone, Kone, zraszeje ja, newuceni ty,  
 z'is ty, z'is ty ... ach! ...  
 Poff. Broumelo.

Leska al Leska.

Łódź, 31 de Moko 1960.  
 Kochany Lesko!  
 przedwczoraj odebrałem od Ciele dwie Koby, w których rozpo-  
 niess o wizję u naszej Księża pomaru, nie uauawry za  
 słossone dla w Kierendresisem słowach zdej rdeje, zony.



Przywar dyba, że samo cytowanie literatów, eromyli, Aitoga,  
Tarsci i t.p. doleszaji nas zadowoleni nie mogło. Tu chodzi  
przeciwnie o decorum, lecz o sensum rzeczy! Jesteś pewny,  
że gdy Abstraktem dam do przeczytania Twój strypt, z tej samej  
racji zakłnie od wszystkich karkotów pegerszych! Spodziewam  
się więc, iż z wizyty u Czemińskiego zdasz już leży raport.

Jeżeli natomiast, to prawdziwa niespodzianka! Przejmowa  
było wieści o końcu wojny się spodziewać, niż uszkanie się  
drugiej części Grabowskiego. Nie omisszej przy sposobności  
subozioni (ho, ho!) w moim; Brunela inicjum stoją wprawy  
szereży uznania z powodu ukonieczenia tej prawdziwie szczy-  
fowej pracy. Toż to będzie fela dla nas, a szczytlinie dla  
Brunela! Rzecz ci, że chłopak będzie stawał i uaułey stud-  
jował. Był tu w Łodzi nie nie widzieliśmy; wina to delikatne,  
który nie myślał nawet epseuplany w Koniis.

W niedzielę, byliśmy u Prezidenta, lecz znowu jego resła-  
liśney. poszliśmy więc z Brunem do Bouštonijs i tam Koso-  
lowaliśney się czona, jeszcze z głębi duszy za minicuceni  
"kempaj airoraj". W to, niedzielę, znowu pójdziemy, gdyż nie  
o tyle jest ważne, że ci panowie z pądzielowij w dniu 12-go  
Kwietnia wniebręje, w Koneckowej wieści, "Tricki bęperaula";  
w którym udział wzięć przypisali - jak mi się zapewniał pe-

wien pan Delia - papa kueser i ... ks. Malinowski. Szy-  
szancz to rzeczy? Ciekawy wreszcie sprawa, wyjawienie.

Co się wydarzy owego. Jemu powiedziano, to niezgodnie z prawdą.  
je pewna przyczyna i prawdopodobnie już ich nie strzywasz.  
Bodo, wreszcie musiał wydać nową, sege.

Poffault.

Karlo de Eska.

Tarovo, 31 de Morko 1916.

Kochany Tajfe.

Dwoje, wzdychające, Karlo, strzywasz; żal mi ci's bardo,  
lecz ponieważ ci nie mogę. Jak bym wypadku jesteru  
szereżowym, gdyż w poniedziałek znowu mam szperackie  
poziwienie. O książkach de Boumela robić wywiad.

Kapackinowi Kolegom.

Eska.

Karlo al Eska.

Lóss, 5 de Aprilo 1916.

Czeigodny Eska!

Jednocześnie wysyłam Ci puste, dwa dzienniki Tódrewe,  
z których dowiesz się bliźszego szereżow o „Dniu Szperant”.

Boże w orey wzmianka o Lauenhofie. Czy wy wiecie kawałek  
o jego wyjeździe do Łodzi? Mnie to dziwniejsi wabi? ?  
Spencetruj-no u źródła. Czy z Bonumblem wychodzą się u  
to, awantura.

Paffault.

Lettero al Cezka.

Łódź, 7 de Aprilo 1916.

Kochany Cezko!

A wiec stanie się, co się stać może nie było powiem: Papa  
Cudes i ks. prefekt Malinowski będą gadali. Dziś pan Doleń  
wreszcie mi ugrzeszony, albowiem. wzmiank. apisz, gładziej  
wdeł et ołki o powyzszem. Od podobnych apiszów zasiedlenia  
się cała prostkowata niczna kawałek zlepu, w której  
wystawo nie użycyby gigantycznych liter: „Dzień Esperanta”.  
Wodny słów pana Doleń, zaskakująca bzdura cała (!) tódka  
inteligencja; specjalny „Kryz” rabi się w średnich zakładow  
nauczonych. - Rozumowa wypowiedź wiec bzdura po brzegi.

Zapytaj się przy okazji Czeskiego, czy nie możne by  
wyjechać po wizytę cennie Kumpelen „Pala” od r. 1908? Ja osobiście  
referuję u do. Ale tam poacie nam Kolonelo Güntler?  
Jest w Warszawie? Ktoś to należy do tych wybrańców, i uku-

ja cych uessa, s.p. jawnie?  
postawieje!

Paff.

Lettero de Eska.

Vosovo, 3 de Aprilo, 1966.

Kochany Pajo!

Gdy pisze, le sdowna, cete 8 goden. Dzele miup jeresse od  
dwole, w ktorij dancem mi borie od Boga pmerzi snown jak  
nes wjstach wzkoszy. Tak dzyha narwai uwaia owo zebraulo.  
gdo's sam Kurat s'uriale esperanciejszego pop'isuje sie, w zaulenizym,  
koi'ku swoimi talentami. Zdewarowawny jerslem tyko ery  
krawce zdary mi na eso pnydai gamider, ktorij zausowitem  
specjalnie na ona, uroszysio.

pnypussasam ie w Francuskiej nie boriecie, radzilym  
Wam jednak chocai przez szpony we oswiad ukajzei do wilo-  
wisko, iuczej Wam zoi'e p'ezmie z zedroci. Koszylmie  
Pomueloni, mogtley ustypzei w esperancie z asceentem  
z'orgowozym recylowane wiasne ulowoy jak: "de'nie adres..."  
Wuszej.

Owe s'iedu Kof ueresseie otzyumtem i to w dodatku ra-  
tami.

Dwuj Eska.

Lettero al Cesa.

Lodi, 8 de Aprile 1966.

Dignifizowany Rodzemu nasz!

Dziś dopiero uwierzyłem w słowa Twojego listopadowego listu, a miało być - w Twoją zdecydowaną, impetującą, w dziedzinie twórczości politycznej! Dziś, gdy czytam, że z kijelem w ręku i w skótopracowni nowami czelazami na zamówiony u Krawca ... frańk w którym udara się na zebranie "Klubu intelektualnych talentów" - dziś muszę uwierzyć, że panowanie Twoje w budowlach bogdanki pomaru zsięczy się, musiado znowu, degradacja. Kłósej ko Musz miałyby powstać ci wiecie, ujęnowy Cichie, o poero, we frańku!... I jeśli wreszcie ci wygłukni przedstawiciele ławiejnego świata eksper-mentalskiego znajdują się w tym samym śledzium twórczej signacji - gorzej tu może być nowa o przegrzaniu najskroś nowoszy?... O wzięciu adoracy!

A nie ów Krawca z kleszami i dricmy i to gromie dlecey, a żeby zaoszczędzić ci trudu i wysiłku spródkenia ulekołogw, (w wypadku, gdyby nam żoći persuać miada) na co w swej niemości jżibys zdobyć się nie mógł.

Brodny Cesa!...

Boff.

Karto de Nestoro al Brumulo.

Potdubice, 3 de Mayo 1916.

Liebstes Freund.

Ich kann Ihnen nicht beschreiben was für Freude Sie mit mir mit Ihrer Rosen Karte gemacht haben. Leider war ich denselben Tag, als ich Ihre Karte erhalten habe zufällig ziemlich schwer krank, und konnte Ihnen deshalb erst heute antworten. Mir geht es in den letzten Augenblicken sehr gut und würde mich sehr freuen auch von Ihnen und Ihren lieben Freunden Ähulides zu hören. Was hören Sie von Ciska? Wollen Sie Ihn und dem Herrn Fajfauks meine besten Grüsse aussprechen.

Mit besten Grüssen Ihr

Holl. Schullhof.

Karto de Brumulo al Ciska.

Łódź, 9 de Aprilo 1916.

Rochany Ciska!

Nie wyobrażasz sobie, jakie przyjemne wrażenie zrobiły na Fajfku Twoje wyszeptane spisy wczorajsze u Autorki! Ciężko dobił jak widać... Już wiem. Bo pomysłiki tyko... czarna kawa, likier, ciasto, stóg... Rado Ci

jeżeli napisai jakiego gatunku zastawa na stole, z jakim  
złotkiem serwetti, umiłowaniu etc. a dobijesz go, jak  
aneksu w pacjone. No badi zddw, a ten gonitw to tei du  
dokumentuie opisz. J'cirram etc.

Starick.

Rozko al Beka.

Lódz', 10 de Aprila 1916.

Rochauy Beka!

W ostatnich dniach moza wytalisiwy do Nestora w por-  
dukciech Koko, na Kłoro, wozoj nadzieia opionier. Chioz  
ogromnie się uciarzy z wiadomości że żyjeuy; doprzyje się  
bordo o Cechie i Rasai etc, usciwai. Pisz wcz, zora!

Przemulo wysyia do Niego jutro obszary list. - dla usupci-  
niecia poprzednich, z uciapliwocii, oserkuj. Drobiergowego  
opisu owych niezostaw, wodny w zezawoz Przemulo.

Paff.

Rozko de Beka.

Varonto, 7 de Aprila 1916.

Wozojuy Paffie!

Opaska, niewozesednie z Koko, otrzymetam. Wazari owij

sensacyjnej wiadomości sprawdzić nie mogę, gdyż faktycznie  
 jest dość trudne i trzeba by do umiaru z takim. przypuszczam  
 jednak, że jest to prosta gość majstra aby się nauczyły na  
 jakiejś tam Koncepcji i do do popytowa czy też przez Włochy jest  
 pogratulować jednemu naszemu. Nam takiej komisji w dziedzinie  
 Prezidero, żydzi, Książka razem. Tu! niesigłano. Prawdziwe  
 historyczne killelizum. Która funkcja Książki nie warte.  
 Ciska.

Lettero de Ciska.

Voson'o, 11 de Aprilo 1916.

Poczeiny Raffie!

Czas w Książce moim mnie było brać na ambrzy, minęły,  
 senymentem także nie wiele uszywa, ergo: Twoje ostatnie  
 trzy Książki z wielkim wzruszeniem wypracowa, moim uważa za  
 pewnik, że celu dyktu.

Prawda jest, że nie zdaniem Ci jenerse relacji z owych oryginal-  
 nych zebrań, dlatego byjue dwa i imaginacja przedstawiła ci je  
 może jako rudo, którego uczestników nie możesz sobie i więcej  
 wyobrazić jak tylos w podrzytych wiechem strajach i w bulach  
 z wętyglami. Nie widisz ich i więcej, jak tylos stojących  
 z wziętym w ogonie w Książce z chodem stoisca lub wibacji



gwiard, lecz mianowicie laty, mylisz się mowicie.

Nie będę więcej pisał o tem, gdyż uważałbyś że jednak widać, że w dyskusji porożeniu ambicje moja zostały dotknięte, co przesyła temu w zupełności przesilenie tej pisaniwy.

Relegję otrzymasz, bądź jednak trochę, niecierpiwym. Przy nam tylko jedno, że skoro twoje nadeszły akurat wtedy, gdy pisałem do Ciebie i zamiast laurów, otrzymujesz odpowiedź.

"Dziękuję" o liście Lancelota wysłane. Sam kiedyś chciałem napisać i pan Rudziej (był Rudziej ued Rudziej, miał usła jak wiesz, z felcsem tej zaklaty, że się nie zamysłaty) przywrócić mi się o ten numer postoi, jeśli przywrócenie dotryma, to ci go nadesła.

Relewele w Warszawie nicma, wyewakuwai się na wschód. zastępuje go w jego lokalu pan Redaktor, którego przyjeździe na czas wojny mieszkanie (Komfortowe) nie nie Koszalej.

Twój Perka.

Lesar al Perka.

Łódź, 15 de Aprilo 1916.

Perka!

Powiesz nie udało mi się wrać Ci, ani na sały uad, ani na ambicje, wależy więc z Tobą, piorem dalej niż będę.

gdyż nie w moich to siłach, potrzebny tu leśnik, leśnik  
 z rożną sumą. Teraz zaś jestem sprawy swą powierzę  
 nie cię, gdyż dopieroż poma ad celchelas graces. Chcesz  
 więc, to pisa z tej relacje, nie chcesz, możesz nie zdawać.  
 W każdym bądź razie mam do Ciebie żal. Dalej per noza  
 traktować kłopotliwych, prób moich nie powiniem. Tym-  
 bardziej, iż wiem, jak mnie to wszystko obelży. Leśnik uku-  
 ralnie! Kto może coś spędzić w różnych Kurortach i t.p.  
 lokalach, ten esam na to mieć nie może...

Wysyłam Ci kilka dzienników, z których dowiesz się o  
 przebiegu „Dnia”. Zauważam, że wyjeżdżają było, przez  
 prezidenta, prynci: Brunelo, Brunora, ja, prof. Łopkowski  
 i wydawca „Jesdy Łódzkiej” - Bonodora.  
 Paff.

Leśnik al leśnik.

Łódź, 16 de Aprila 1946.  
 Na Olimpię, u deleging.

Podatki o „Dniu”:

Zainauguruję „ten interes” Książki F. O. S. Kymnem  
 „La Espero” w tempie szasnie wesetyg masza. Następnie,  
 Pan Kleinich powita zebrałych esperancem, przez Ciebie

wiessero przewidziały. Stronizymy, po niemiecku odczytał  
depesze od Majstra, Kaliszskich espektywistów i z ... Białostok.  
(Choćby, zwłaszcza przez Kalarzów podtrzymywane, bravo;  
przy depeszy Majstra: riva Lancelotti!) Po nim, zdecydowa-  
nym krokiem zajął na Katedrze miejsce Prezesa i z abso-  
lutnym powodzeniem, z ich, grosem doniozonym wprost czytanie  
odczytu, trwającego p. bez przerw prawie godzinę, utrzymując  
się w tym czasie i stając do końca. (Dziękuję bravo; na dwa-  
nach ścieżkach maluje się: uroszenie!) Dyrektor Teatru Pol-  
skiego, Szepfer, wypowiedział a raczej odczytał, czyta i dźwięk  
nie, nie asosowuje "Na Świąt Pańskich" (wskazując  
Skafisty) i "W Izraelu". (Miękkie bravo). Później.  
Konstantyn z niej i odwołaniem Prezesa, obłożonego w pierw-  
szym rzędzie przez różnych panów Solta, Jura etc. Tę-  
dziej tam też naszego słonecznego Konstancjusza  
- Tugendboda, no i Bonodorka, występującego tu w roli  
sprawozdawcy. Złożywszy papie gratulacje i pogawędki  
trochę, czasy tam z powrotem do Niemów. Dwonick, Madam.  
(Zeliska (Seligson) woli śpiewy. Dwie jakieś piosenki, wó-  
łowierski i bodajże Mikulskiego. (Niemieckie bravo i  
kuratę). Gdyby afisz głośny był, że p. Zeliska śpiewa  
będzie up. po sumieniu, grecku lub kalendersku, sięgając,

uwierzyłbym, na tyle można było rozumieć stona. Dzieki  
 Gali's "Krowosnezesi spiewa" - po polsku. (Złusze bawo.)  
 Tu już wszystko rozumieć. Rozmyśleć, ogólnego podziwienia.  
 Które rozumiesz, jeśli weśmiesz pod uwagę, że audytorium  
 składało się z przedstawicieli rasy semickiej - w tymże,  
 opuszczamy się, nie zważając na jawienie się na eschadrie  
 pana Helinricha, którego już w pierwszej części widzieliśmy  
 dożył. W górnym zauważliśmy (notabene z prajemurderis)  
 że i pp. Tugendhold i Bonodores poszli w nasze ślady. On  
 jest naszym obrazem "Dziś i jutro".

Doff.

Korto do Eska.

Parosio, 12 de Aprilo 1916.

Kochany Dajfio!

Wiadomość Twoja o odłożeniu Nestora uśmiechnięto mi się  
 wreszcie; przy sposobności pozdrów go w mojem imieniu.  
 Janczem napisać mi jest ułożenie, gdyż po polsku lub  
 esperantku nie można a w innych językach, które jeszcze  
 posiadam, w zasadzie pisać nie lubię.

"Recezyje" to już chyba strajmiesz zora po trzecim,  
 które odbędzie się 17/4 u pana Redaktor: nie nie przesunie

pismo, zaproszenia. Choć tego celu Kupitanu maszyna, do pisania.

Należy nalegać Konieczność aby ją na najbliższym zebrać.  
co wiążąc z adresem, wgranie, im więc z wielką pompą,  
od do Karkofla, która specjalnie na ten cel pisa.

Twój Leska.

Konto de Leska al Brunulo.

Varsovia, 12 de Aprilo 1946.

Kochany Stachu!

Dziękuję Ci za twoją pogodną kartkę. Już dawno nie miałem  
tak przyjemnej chwili, jak ta właśnie, w której tak serdecznie  
się uśmiałem. Przypomina Ci się, że lubię mieć ludziem w  
przekór i gogły. Tęż tak uśmiechnięcie nie dopomnięć się owo  
"recenzi", usłabym ze swym przychoważek nadawać mi je  
jak najprędzej. Przecież dla niego wyszedł głowę jaskrawo uszy.  
nie co tylko w mojej i większej mocy. Tak przyjemnej  
trochę mi koni nepsuje. Przypomina Ci, że zamierzam  
opracować, kawałek, bez przypomina Ci w tych chwilach to z siebie.

Bada z dnia!

Leska.

P.S. Dziękuję wszystkim za poświęcone poświęty.

Rozro al Berka.

Lódź, 16 de Aprilo 1916.  
10 1/2 vespere.

(N' la Berka.)

Rochauy Berko!

Dziśm d'is u Prezidenta, sam, g'lyzi Bronnulo z jarkiegi  
taku powodu nie mogli. Nagadaliśmy się po esperancku  
do syta. poesiwy Papa, powinno ultra-ekstremistycznych  
uszanować tradycje, i postawić na stole butelkę, wcale dobrego  
wina. Wzruszenie nieczas zalecaliśmy o Cichle. Język ten  
wzpominać o Twojej powieści - sensacyjnej "Odrzede Rozrofta".  
z duszy się wzpominać i poprosić mnie, abym, obywatelski  
ja, dał mu do przeczytania, co ten przyrzekł. Prosić, abym  
podzwanił od niego Ksienię Pomara.

Saluton!

Papa.

Rozro al Berka.

Lódź, 18 de Aprilo 1916.

Rochauy Berko!

"... dla niego wszystko gotów jestem uczynić co tylko w  
mojej i niemojej mocy" ... To są Twoje słowa, pisane do  
Bronnulo. Chciał więc być konsultantem, powinieneś zjednać

moje dwa zadania a raczej prośby. Primo: Wykazać zóśnawego  
upomnienie z okazji w listopadzie r. z. zwołanej prasce  
pienszej kwadry euljonej - przesłać mi przez Wendegeitp.  
Komplet roczników „Pala Casparulito” 1908 - 1914 (1912 r.  
możliwie w wydaniu luksusowym), o czym wspominałem już  
dlaobrokiem poteres jego bytu w Łodzi. Secundo: przesłać  
w opisie „Ode do Kostoła”. Są one i zpeinicie tak wieloz-  
nych i minimalnych zadań z dośkiesz się.

Paff.

Kosto de Cesta al Mmulo.

Varovo, 11 de Aprilo 1916.

Rochamy Słachu!

Równocześnie pozyciam kilka książeczek haitonskich  
wybranych tak ad hoc u Cenduczwata; moje, jeszcze kil-  
kankasie, jeżeli te są dobre, to napisz, czyście wo wysła,  
wszystkie.

Byłem wczoraj na kmeicem z rzędu zebrań; wiele mówię  
zł o wszystkim i niczem, bardzo wiele też o poczci esperancuj  
goyi jeżeli jest Auto to o niczem innym mówić nie wypada.  
Szescyjowa, rełecje, zdaw Pajfowi.

Padam do wóicz.

Cesta.

Letaro de Bresa.

Varsovia, 19 de Aprilo 1916.

Roĉlamy Tajpe!

Ostatnie Korry, w jakej losci, jai nie pamietam, stymuata  
wieszcie z "Jasce, Lobsce"; brax tykeo afissa o klong mi nej-  
wiecej chodzio.

Imeio z nssu zbrauko oblydo sie, 17. IV i pniek byi latsi  
sam jak i poprzednie. Coi ci tu otem napisai? Naprawde  
wiele nicie do zamowania. przychodi stalo 8-10 osob, klong sie,  
bez jej zwaz, i przy sziadko wej do bacee gade sie (po esperantem)  
o tem i o owem. Jazby to poprzediai degista "aly jezgi Kottiem  
w gelio nie stacai". Imeio powazi, nieco dowcipu, duzo humoru -  
i taki uprzywa 3-4 godzin.

Z tych najbardziej zwanych przychodi tykeo duzo, Brzostowski  
i Redaktor u klongo obecnie stalo sie zbracamy. Zajmujc su  
lokal Gruntow klong jest nieobecny w Warszawie. Sam ne po-  
wade nie nie stacai. Niesq to zbrauc, klong mi ai zby u celu  
propaganda, Esperantem na wiadomo, stalo, lez tak zeli, nieco  
w zamieszonym Kottio o tem i o owem "buduri".

Rozumie sie, ze dzieo sie mi ni o poczpi, gopi w obecnoici  
Autoria tykeo o tem mi ni moza. poprzediai mi klongi, ze w  
ogznieku, poczpi, esperantem, nie wiemy, gopi klonga w wickim



stylem nie da się zainicjować. Odpowiadając, że ja jednak przekona-  
ny jestem, iż wygrom się jeszcze gdzieś, które w całej pełni  
zasłużyć musi, gdyż coś to być za Jezusa, o którym sami  
mówimy, że jest dziełem, żywym etc. Któregoś nie miał  
ogólniejszej poezji? Byłby to Jezus Kupców i Krawców,  
a przecież on sam (Antoni) stworzył w nim kilka świeżych  
uwolnień!

Odpowiadając mi z tonem lekkiej złośliwości, abym ja stał się  
tym, który stworzył nową poezję, podziękowałem za życzenia  
i dodałem, że po nimie nich się tego nie spodziewa, gdyż pisze  
wiersze przestaniem, lecz jest ktoś taki, co Jezusa podjęłi esper-  
anta posłani na odpowiedniej stopie, a ten ktoś jest Wiktor  
Celski, w któregoż talcub chyba wątpić nie może.

-Daj mu Bóg, gdyż jego odpowiedź.

Podobnie mi na pamięć "Pomason" z dodatkiem, który  
się obecnie drukuje, a zwrócić kilka wierszy uszytych jego  
Le wzmieszczeniu dziełkowatem z objaw takiej rzeczywistości  
względem miut, ciwalitem, zedwygatem i upajatem się jego  
poezjami, gdyż na tym punkcie jest strasznie daskiwym i  
lubi choć go chwalić. Powiedziałem mu, że jeden mój kłeso  
powinno usunąć z tego ziotku, jako strasznie pornograficzny  
a mianowicie zatytułowany: "Der Jungfrau" i dodałem zwr-

Robiłam, że wszystkie jego utwory połączysz oddzielnie z jednym  
 egzemplar najnowszego słownika.

Kulci nie znosi utworów Nestora, mówi że są pod zrodzonym  
 piórem a Redaktor zachwyca się. Turinemu i onegdaj przeczyta  
 nam kilka jego rzeczy po polsku i trochę prapawie, zupełnie  
 dobrze.

Fajf!

Sąszy cwał bezgranicznie zostawiam na później, w uzupełnieniu  
 dodam tylko, że jedna z dwóch kłopotów jest obecnie w Wor-  
 szawie i rachi do mnie poszła albo, co ty na to?

Podobno z łecino, wychrać się do mnie w śmiechu?

Czekam!

Ceska.

Kosko al Ceska.

Łódź, 23 de Apryla 1916.

Spędzamy czas w miłym towarzystwie Władysława  
 Rymskiewiczów - bratowa Rimandy. Wzrosziny loosa  
 Twoje zdrowie. Żyj nam!

Władysław Rymskiewicz, M. Rymskiewiczowa.  
 Ljovizo. Mencia, Foffaulo.

Lettero al Orsco.

Łódź, 26 de Aprilo 1916.

Rochoamy Orsco!

Opis - niedokształcony - trzeciego zebrańca stryżymie. Teraz czekam na zapowiedziany dalszy ciąg. Orski, czytając Twój dialog z Grabowskim (o sobie), wynosił się usmiechem. Jedno tylko jego i mnie gniewa: to Twoje ustalenie udawania niewycofanej poetyki! Czy Ci nie wstyd udawać przed przyszłymi czytelnikami?...

Twój wiersz inicjalowy i bez wiedzy Brunela przepisany do dwóch Rajców wszystkie "niewycofane" Orskiego, jakie jeszcze w sobie znalazłem i przesyłam Ci przez p. Poczeskiego. Więcej utworów nie dało się zebrać - wszystkie w Krowie. Choć na krótko tam zebrałem przeczytałem i nie coś wstyd swego uszkania i ewentualnie całej Redakcji a szczególnie Ryszarda Poczeskiemu nie zakomunikujesz, tylko mi się to do Twojej książki Krowiki, które wreszcie, stały się dziełem - 25. IV. 1915 - w imię bogów napisanym. Polecam ją Twojej pani!.

Brunelo Rzeszy mi prosić Ciebie, żebyś przy okazji przysłał mi Grabowskiego, aby on usadził, dlaczego poecie Nestora zalicza do Kategorie "pod zdeliznym przem"?

Jak tam stoi sprawa z "Polem bezpauzy"? Rabi się coś

Koto tego? Dlaczego nie przystajesz mi te opaski i Ropalky,  
a także te rektarskie poerbówki?

Siudej no, Ty! Zadalismy od brata Duga, cesie stowiska  
grabowskiego a ci opisuje, ze jessze nie wydamy. Wiec -  
czy Ty kpisz, czy slychasz?

Patj.

Korto de Besza Rejalij.

Varson's, 23 de Aprilo 1916.

Mecenasoni Skutki (?) i jego pupilow przesyłają, po-  
dowienia i zyczenia wesolych swiat zebrań w dniu 23 Kwiecna  
roku trzecim wojny niezpodpisani siebie przy jajach.

Ryma, Samjano Sorasate, Rabinowien  
W. Trojansowski, Melbowski, Besza.

Korto de Besza Rejalij al Meucio.

Varson's, 23 de Aprilo 1916.

Niezpodpisani Joh's, który codzień moim dostepowai  
Taszi ogladania wie doslojnego pisana Truiki Esperancij i  
jak rowniez poie uszy melody, stow Wielkiego Borda, od  
stoin wrelauscego przy jajkach i kretasie wiepmowij sie-  
dzej, podowienia przesyłają.

Dziato się w Warszawie, w dniu 26 kwietnia roku pańskiego  
1916 a wojny światowej.

Stan. Rymkiewicz, Daujanos.  
K. Injancowski, Malbrocki, Leska.

Korto al Leska.

30 de Aprilo 1916.

Wracając z przedprzemki do św. Aleksandra Łajkew-  
niczki, przesyłam Ci z drogi ostatnie trzy grosze grzebiów:  
H. Nowicki, Wł. Chmielowski, Łobik H.  
K. Juszczak, Jaga Trykowska, Juszczak,  
K. Łajdowski, Mucius, Tado, Papp.

Portante le Stan Stanisławow

7. 5. 1916.

ce Gebornulij, ni zecis Kellejn salutajn Kortejn  
al jecuj personaj:

1. Finoj Janina Chmielowska a Czesłowska,
2. Leska a Warszawa,
3. Rimanto a Piotrow,
4. Stanisław Nowicki a Łódź.

Subskribis: Bruno i un edino, la patrio, Bruna, Tado, J. no Lofjo,  
Limoza, Mucius, Pappulo, J. no J. no, J. no Malusowiczowa.

La Tria de laje en Etóbi.



Mia buedo.

3.5.1906.

Subrosari, 8/2/16.



La lago de Staurislaroj.

(DUL)

Carte de Praha.

Varsovie, 10 de Mayo 1916.

Puff!

Jeżeli w jakiejkolwiek chwili nie uda się znaleźć  
wszystkim, starym i młodszym panom, które rzeczy  
także swoje pociągają i jeżeli natychmiast  
nie oddasz w moim imieniu wiadomości o wszystkim  
pociągającym, do ... to rzeczy zebrać - adieu ...

Twój Łaska.

Carte de Praha.

Varsovie, 19 de Mayo.

Puff!

Byłem wczoraj z Antosiem, byłem ... no gdzieś?  
Byłem u majstra ... Sam nie wybrałem się, gdyż nie  
miałem absolutnie żadnego interesu, lecz Antosowi zadecydowało  
że stądai mu wzięło, i wciągnął do tej afery mnie. Początek  
majstra niezmierzenie się, niecierpi, gdyż jak mówi, tak  
radzi sobie obecnie odwrócić, je oczekiwanie. Mówi mi  
o bardzo wielu rzeczach i to strasznie długo, potem uderza  
majstra i jedli mi Kolację. Potem jeszcze bawiliem je  
razem, a Ona potargiwata mi jeszcze najnowatrze

pamiątki i upominki, których nieją może ogrom. Dy-  
 plomy, medale, fotografie, podobizni na obrotach, ni-  
 sterów w zielonej, gwiazdy haftowane i inne, ogromną mo-  
 imyż dowodów Kullu, jakim eresa, przesiewy Majstra  
 spektaklicy wziętych Krapiw i wziętych nowości. Widać tu  
 gotowy manuskrypt Bilety, już ciżbowie przemianowej  
 i widać tu także "Matka" Orzeszkowej po japońsku,  
 tłumaczone z esperanta. Relikwie, świątelnice, których  
 wprost dotykać się nie śmiać.

Czas upływał niesumienne miedzy afała powracających  
 uśmie, marzeń, niespełnionych snów i duma mi dusze...  
 Opisować ci tego nie będę, gdyż stał taki doskonałe  
 wzruszeń.

Narodził się z Majstra, że nie ma Esperanta i że  
 gęby przysięgi nie zdawał na dyplom, to dostęby dwójka,  
 ponieważ napisał nie umiałby pisać, chociaż de  
 nędzi drugie a per trzecim przypadkiem. Również tu  
 się gdy zachował spółkę, mogą z belskim i o dzieło! pamiątki  
 nawet niektóre ulowy. Należymy tu, gdy o powrocie  
 Tem, że to była dziecinada i że po dojściu do lat więcej  
 się tym nie zajmę. Poeciomy i szlachetny wiarę,  
 których ideały gwiazd sięgają, lecz niefortunny w polityce



dypłomata. Tym lepiej, gdyż Esperance do polityki, obecnie  
rynkowej, neguje nie można.

Majstrowi na pożegnanie dodała, że, gdybyśmy eseserji  
nie zględali na biskopstwo, baktę, i prawdziwą wyjątko-  
herbatę (jedną i drugą żelazną mieszankę dwalili) to  
bywały absurdem, a Majstro nawet postawił mi nie rewi-  
zować i prosił, że ponieważ codziennie zroszono lekany uszy-  
killedogodniejszego spaceru w Majach, byśmy się dowiedzieli.

Subi był wniebowstąpieniem, przemówieniem mi do siebie,  
że jeżeli nie przetumaczył się „Paul Tadeusz” do ob-  
nowy mi tylko Księcia Pomara. Zgodził się, lecz stawia  
warunek abym należał do spółki, ja ze swej strony od-  
wraam i radość mi zgłosił się do Księcia. Subi wydaje  
się obecnie nie wrócić do swojej sytuacji finansowej, zapo-  
pomocą mi pozostaje, a mi nie, niestety przemówił. Zgo-  
dziłby się chyba, lecz jest już ze stonami siłymi, by chętni  
po strachu: zgodziłby się, jednak prowadzi mi Księcia  
buchalterji, w związku z tym ja nie miałbym użyczeń  
mi kłopotliwie. To ostatnie zdaje się dojść do skutku.

Następne zebrało mały w poniedziałek dn. 22/5, na  
Kłose zwłaję więcej niż i również się należy, zdaniem Kłosa-  
gows.                      Wadzi zdrow!                      Pesta.

Faff!

Równocześnie wysyłam też (7) 1201, które nie numerowałam i leżę nieważne. Wszystkie moje filatelizowane karty i listy w swoim czasie odhycatalem i przy pierwszej sposobności odeśle ci razem.

przy sposobności zapytaj Bruna czy odebrał pocztę, (pod opaską) zę, krakowskiego księcia, jeżeli doszły to wyśle następną.

proszę ci, nie odpisywać czasem z numerem także, sama iloscia 1201, gdyż zadano, niema już mi opisaćbym tak wiele.

Twój Lesko.

Wcisnąć Kolegiów.

Letero de Lesko.

Varon's, 20 de Mayo.

Faff!

W jednej z ostatnich listów 1201 zwracało mi uwagę, abym wyszukowała Księcia Porusza, dla czego poezje Schulhofa zalicza do Kolegiów "pod zdedygnym psem". Owszem więcej powieści mi o nich:

La exekucja, jak na nowo, poetyka, standardowa w literaturze, zespółnie, zdej się, koniec kłoci. Nigdy nie wypier...

Króć w prozie nawet razi, jeżeli są, to, dobrane, i gwarnej,  
jeżeli przez nie wyraża się swoje uczucie jak up. w jednym -  
"delatony kreś moja, moja, próbować" i t. d. Prozę, która  
też przeczytała uważnie, pociągnęła, na sercu i bezstronnie  
odpowiedzieć na pytanie. Czy to jest poezja?

Owszem, pomysł na wieść, lecz nie tak nawet serce  
myśli nie umie ubrać w odpowiedni szat, co bezstronnie  
czystości, wrażliwego na piękno, razi. Rozumiem też, że  
wszystkie wiersze są takie, piastury kowalski na Różę  
Bonda Tadeusza i Adaludy, lecz odnosi się właśnie do są,  
to "fukesy". Wiersze jego musiałby ktoś kompetentny przed  
wydrukowaniem przejrzeć, wygładzić, poprawić w wielu  
miejscach rymu a nawet rymu. Tyło mniej więcej o ten  
Krzysztof Pomara. Jeżeli nie zgodzą się, to poddajcie ich  
analizie.

Moje szlachiste zdanie (choć ja nie o to nie pytało)  
jest takie: Wiersze są, pisane w myślnie całkowicie szere-  
ności, jest to głos serca, wiersze w nim nie szluszego, rzebi-  
wego. To, to przeważnie liryka urocza, lecz wcale nie  
liryczna. Jako takie, są one żółte powiem wulgarnie - oby-  
wone. Wiersze w nich nie z miłości, jak w wiersze tego  
rodzaju się odwołują; mam wrażenie, że jakoby Bondo

delikatne drzewo, przywiązt kłó swoim czerstwu i da-  
 - erem. Nie mogę tutaj z uwagi na formalny wymiar  
 dyktów tych niestety, które szczegółnie niech, także wrażeń.

Schulhof przez siebie także, że jedne z nich z uwagi na  
 nie swo, które powinny przesieć ucho, które znowu powinny być  
 jako z giasu wykute lecz wykute drzewa, odcyły nie  
 dyletała. Oduzi się, wrażeń, że miał samowol zabra-  
 je na niore, Si giasa lecz nie reholar nie ułada. Doży,  
 przytko mi tylko, że kilka niemy belskiego, które  
 ostaleio sztytem w przytaczym bliosku jest skandalen-  
 nie usomnawczych na Schulhofa. Tego dracha się, smoch,  
 aby nie być posądonym o wpijny lub pętyat.

Dwój belska.

Koro al belska.

Łódź, 25/ V 1916.

Belko! Twoje brzydactwo Koro - drzewi i esteg-  
 - drzymatem i to w czasie, kiedy się tego najwięcej  
 spodziewał. Miadonwici się, borko czerstwu, lecz, i doży się,  
 w liście pierwszemu zaradko Kolonizowateś. Wyżtatem wypl-  
 ko belskiemu do budy, ezerau belas na jego oopowiedzi na  
 to unytko.

Paffo.

"Nur oporau sui dimaude elapero por odoro, gay, vige claruigas  
P. to. J. al la kampos."



Malice - Strawberry, 28. V. 1916.

L'auca babilado pri ueris.

... tute same, majstro, al mi  
scerbumate,

Kiam este ĝin jam teni mi esperis,  
glitis for el miaj manoj verda larvo.  
(H. Schuller).

Kiel malgaje post flugoj ikeraj  
de l'rim' meclita iĝi Ruzgladulo!

Kiel malgaje post linusj faforaj  
del' proza kazo ferigi laŭdanto

Kaj kiam suno ĵeti celebris uerje -  
Al Fajfo odi... ho, Kiel malgaje!

Sed bone tamen post stulta delito,

Post uzumukulo - ĉi bonida raro?

Kordojn sangiule sur malnova lino -  
ĝen pulvickoni per satira glavo

Kaj en amika babilo' indimo

Jodi rideti en la fono rimo.

Ĉar kio restis por mi ĝi konstante

Ol ĉi modesta del' Ĥronik' uertrado?

Knou babilado iu neĉagreu

Knou indulgencu Fajfo-Kamorado?

Super neĝera de la pensaj fluo,

Ĉu estas iu pli logaula ĝuo?

Ĝoje ni cedis el vasta areo -

Knou "Babiladoj" foras aliancon:

Soneton lasas ni jam sen ĉagreu

Kaj jam nek unu ni Runglino stanco -

Same nek unu Kvinlinia ŝtupo!

- Ĉu ni jam devas rividi Schelhofen?!

Aliaj grupoj sur verda pomarbo:

Pauzo, ŝultigita super la Rino -

~~de bona estas ĉi-tia Roupo.~~

Ne postprenas ni plu tiun ĉason,

de bona estas ĉi-tia Roupo,

Ĉar en Rino esperante via

ĉasado ofte pli ol iluzio.

Ĝis Riano oni en teni ne elektas,

Sed ĝuon ŝuizas dum meco - mallumigo -

Del ankoraŭ sin linioj plektas,

Sed se ekzemple stanco por rivigo

Besonas rotojn de por la "netelo"

Vi kovas sole vetele kaj dekoreto!  
 Ĉu do pendiĝi, se por dolĉa "Rizo"  
 Vi el Rimono povas nur elpreni  
 Ĝen vortojn Kiel karkizo, narkizo,  
 Kizoj ne povas vi ja ĉi karkapreni -  
 Ĉor jen por dua (bela fantazio) -  
 Vi devus esti eble papilio?  
 Ĉu ĉu por kizi vian kaplan volonto  
 Ĝen antaŭ frizo, polizo, palizo!  
 Kaj ĉu ne estus efektiva haŭto  
 Aliajn niŭi? Ĉor jen Ĥem periso  
 Ĉu sifilizo (diĝ!) - ĉu vi-bordo  
 povas ekstari sub verda staudardo?!  
 Ĉi jam ne volas la alianĝi cidi,  
 Ĥres rimeligis estas inuŭto.  
 Cetere, Ĥiu seipovas profidi  
 kel la Rimono - Ĥiu helpe Dio!  
 Nur se vi foras ĵame ĉi viau sulken -  
 Ĥem ĝi aluenau vi ne niŭu bulken.  
 Ve, Ĥajsto Ĥora dute ne atentis,  
 Ĥerian venis de postaj vico.  
 Ho, Ĥial Ĥiu Ĥi ne antaŭsentis



Kaj lasto tiel al del' soti' kapiteo?  
Nau uenintade, ke en „frugajo”  
Loesche iu logas de „malproksimajo”.  
Ho niuj, niuj! Kiel melodie  
Vieu la diajn ligigas akordojn -  
Same la subaj fluas harmonie  
per takt' Rousseau alakante bordsjn,  
Ĝis desilento en mildiga ridus!  
Perto! niujas nur iuun logadus!  
Kora Tajfanto! vi vides ja klore.

Ke vesgado ne estas facile:  
Retojn dismetis kugro melavore  
Kaj nepa tre ĉi lerteco stila,  
Ĉar intelektiva estas ĉi mastiko,  
Kiu la tuton ghuas kiu efiko.  
Tial, ho Kora, eble por estonte  
Vi jam ne estas diu postulenta -  
Mau vi ja vides, ke krom la volonto  
Kaj krom la nepa ĉi-fadeno kerna,  
Peru bezono en la alta grado  
Ĉe... por modesta tia babilado.

31/v 1916.

Pomudo.

Nia lino.

Ne litauj' fortoj ĝin agordis,  
 Tiam liron nian kuni sereno tano,  
 Ĝin ne harmonis spiro de elementoj,  
 Ne ellulis lin subro de jarcentoj,  
 Ĥiu de profunda voĉo estas falo.

Paterculo de la Tom' kaj Raudo  
 Ne elstusis ho ankoraŭ ĝrajn Kordejn,  
 Ne naskigis tia ho ĝis nun Keloso -  
 Bordo, Ĥiu serĉas por homar - epozo  
 Sur linto lin nia le akordejn.

Nur malforte, nur veletta malus  
 La Kantelejn pri frateco sur ĝi spinas,  
 Nur poelo in del' Ĥuro' radia  
 Melodiau serĉas sur ĉi-lino nia,  
 Ĥiel Verde Stelo nasktan illumines.

Nur modesta, neceseta bordo  
 Kordejn laŝas de univudo lin lino,

Kaj miraklo: en nenies idiomu  
jehi elebatas vortuŭ kon de la homu  
Kaj rapida lia sentoforta spiro!

Kaj mirakle... sur ĉi muzikilo  
Korĵoj fremas! Kaj ilia sorĉa fremo  
leĥow trovas jaur en ĉin ter-angulo,  
Kaj jen kaskas diel nova potencejo,  
Kiel lin iau elgermoula semo.

H. Helksi.

12. februaro 1915.

Mia rekursu.

"Ho frezo,  
Mia kon  
Leu adon!

Tut' ferson,  
Lomaj, plon  
- via glon!

A L H E L A !

-----

*Je t'aimo, Hela!*

En arbaro bird' kantetas  
 Dum la nokt' plenstela,  
 Miajn vortojn ĝi ripetas:  
 Mi vin amas, Hela!

Ĝin aŭdinte flor' preĝetas  
 Ĉe la akvo bela,  
 Dolĉajn vortojn ĝi ripetas:  
 Mi vin amas, Hela!

Majestece lun' ridetas  
 Sur lazur' ĉiela,  
 Ĉarmajn vortojn ĝi ripetas:  
 Mi vin amas, Hela!

En Brust' mia kor' tremetas  
 Je esper' plencela -  
 Solajn vortojn ĝi nun petas:  
 Amu vi min, Hela!

*manuskripto de la poezio, por apudo s. wajo*

ALHEIA!

En arbaro bird, kantetas  
Dum la nokto, plenkanta,  
Miajn vortojn ĝi ripetatas:  
Mi vin amas, Hele!

Ĝin audinte floro, pregetas  
De la arbo de la,  
Dolcajn vortojn ĝi ripetatas:  
Mi vin amas, Hele!

Kaj tatece luno, ridetas  
Sur la turo, ojala,  
Garmajn vortojn ĝi ripetatas:  
Mi vin amas, Hele!

En brust, mia kor, tremetas  
Je esper, plenkanta -  
Solaĵn vortojn ĝi nun petatas:  
Amu vi min, Hele!

An' delos  
 Kun restos -  
 por honro !

Kiel flor  
 En memoro  
 Vi - Amoro ! "

. . . . .  
 - Post furo  
 Kun furo -  
 - La raporo.

Post aŭtoro  
 Sen valoro -  
 - Bonodoro.

Bonulo.

Mi 1916.

Nota: Recurso pri poezioj de F. Keller.

(La manuskripto entenas inspiraĵojn kaj  
 tradukaĵojn el Rozycki, per aplo svingoj)

1862  
1863  
1864

1865  
1866  
1867

1868  
1869  
1870

1871  
1872  
1873

1874  
1875  
1876  
1877  
1878  
1879  
1880  
1881  
1882  
1883  
1884  
1885  
1886  
1887  
1888  
1889  
1890  
1891  
1892  
1893  
1894  
1895  
1896  
1897  
1898  
1899  
1900

Letno de leska.

Vasovo, 1 de julio 1916.

Kochany Gaffe!

Przed kilku dniami byłem u niego przeszedł i stał-  
 dalszymi wstąpił. Był u niego u doświadczenia, i  
 czyje się bardzo i prawdziwie i bardzo skłania.  
 A szkoda, gdyż jest to jeden z tych cichych pracowników  
 którzy chcą dużo, dużo, i prawie a będą wiele zamo-  
 ugi, dużo przyciągnąć się na pale wydechnięcia. By-  
 liśmy również w majstrze, przyjął nas w doświadczeniu, leży  
 już od kilku tygodni i nieważnie dość często ataki sercowe.  
 Obawiam się, że nie podasz takiego jakiegoś ataku  
 więcej niż przyjdzie do przytomności. Wspaniale powołał  
 wprowadzono, klesze, o której nawet strach pomyśleć.  
 chociaż w Reichu jednak kiedyś moment taki udepi-  
 musi.

Wierzę, że dość dużo powiem o nieważności  
 wiele mówię. Zgodnie z przesłaniem majstra na widok swych  
 uczuć (i to jakich!) strasznie się ucieszył, prosił  
 by go jeszcze odwiedzić, gdyż tak mało wie obecnie  
 o swojej sprawie, której chce wiedzieć i zycie podjąć.  
 Strasznie przeto mi było słuchać jego różnych opowiadań



powinno że nigdy się nie zdarzy, jednakże, niestety  
prawda, jest to niezmiernie rzadkie. Proszę tego od jakiegoś  
gościa zrobić jakiemś przygryznięciem. Gość zije prawie i  
zyskaniem się z zyciem (o codziennym nie mówię) ze świe-  
cą i tu znowu z ludźmi bardzo blisko niej stojącymi.  
Wszystko uspokoić wiec także uspokoić nie może.

Jedną jasną, choć, miastem swoim dzisiaj gość od-  
wiedzi mi nie przes. i wspólnie z innymi z trudnością odzys-  
kivali swoje starzenie nieczytelne pismo. Pismem  
tym były kulowy Brumla, której mi ostatnio  
nadesłał. Opowiadał mi całą historię, niezgod-  
ności, "główniej i dłuższej" nieloci, przeszły od lat  
najdawniejszych, przeszły nam Bonkeja, Nerdja  
i t. d. a' składowy na ob'asniowanie Brumla "starej  
pienno" i "cudziej" których bez komentarzy wikt-  
abey uale nie zrozumiałby. Proszę być reprezentacją  
a mi to wszystko, że jednak Brumla mógłby wydać  
na ludzi gołym nie być takim lewem. Powinno że w  
skierunku tym jest dość dużo rzeczy bezprzejawalnych,  
jednakże na ogół, wiele zalone, Także tym i udo-  
dziejcie wiara. Przeształidaj i to stworzone pod wpły-  
wem Schuberta: "Daj kagaj" "Remenno" "Kmitkeo".

Fajfer, prosze cie nie miotac twoj kretki, wpatzi na  
 wiesz, aby nie pisal wieny w takiy formie. przy-  
 najwiecej na mnie sibi to wazniejsze, ze kwi paskwi sie,  
 na drutem zdusi. Szylejas to, nam usucie, jak gdyby  
 mnie bylo przesca, na goni, w alno, zlemisnie, z  
 wypracowanien. Foma na usucione ulwoy stawosca  
 zacieta. Zreszta, miso to nasa guda.

proses byc na ogoi zadowolony, ja jessze wniej  
 wyprai wiesz w naszym imieniu podryskowanu Brum-  
 lowi. proses przez tego pyta, kiedy uklesie sie, "Dzej  
 agodaj"!

Agudasasau zegnij!

Ceska.

Prince de Poruaso en Lodro.

13 de guero 1906.

Kata Fajfero!

Majstro Kubow alwenis. Hedtan vespero je 6 1/2  
 vespero mi iras al prezideto, kiam mi ne havis ellen  
 deligi. Bon dieu! Veni al Victoria. Kubow vru  
 sercis en librejo.

Brumulo.



Trinku leon, mangu bulkon  
Poste fom vian sulkon.

L. 14. VIII. 1916. Sp.

Signo  
de la vorto de

Princeo de Paraso  
Majstro A. Grabowski  
en Lódź.

Homejto al Majstro Lubus.

Scandoneum Paen preserovi pozdrovieni z  
Lagiewnik zaszyje.

Stan. Praun. Leska. M. Praunowa.

Miejsza Praunowa. J. Dymiziak. Jad. Grabowska

Nela Czernińska. Ren. Mene-leczynski.

Zof vii 1916.

Pappulo.

La 1<sup>ra</sup> de Agosto 1916.



La 1<sup>ra</sup> de Agosto 1916. La 1<sup>ra</sup> de Agosto 1916. La 1<sup>ra</sup> de Agosto 1916.



La 1<sup>ra</sup> de Agosto 1916.

Lettero de Leska.

Vasovis, 22 de Aug. 1916.

Pajf!

Zadnych postrower, o ktorych kiedy pisales, nie  
otrzymalem. Ostatnie polecenie co do tej Talski spelnic,  
musze, tylko przedtem do wyjezdu w "Lipski" przeczytaj, czyz  
tezy nie zauwazyłeś. Zapytaj sie Brunna, kiedyz u niego  
otrzymam do poswet w ateliera, ezkaunymecier u niego,  
a sadze, ze Brunna nalezy do ludzi, ktorzy slowa do-  
trzymuja. Przez metrumarzy musyle, na rogu i musyle,  
na cyrkułach z przed Tadeusza - powiedz mu ci, Koncystora  
Napierze do prezesa i pogratulujcie, sprawnie um  
ogromne, radosci, a to zdaje sie jest jedyn, zasiega, jak  
nie za swego, prac. prosz. Mas o to bode.  
Leska.

Lettero de Leska al Meucis.

Vasovis, 29 Aug. 1916.

Rochoay!

Przed dwile, otrzymalem Rs. 24. - Nie pisze, poniewaz  
jestem atropnie sztyly, formalnie nie mam dwile nasu,  
w dodatku panice mi nie dopisuje. Podobno miateli

wysłać mi fotografię? pisać o tem Gaff, co się z nim stało?  
 Może się który z Was wykiene do Warszawy? Byłoby mi bardzo  
 przyjemnie zobaczyć się w takim towarzystwie!

Wyobraź sobie, że zażywałem się naukami na Uniwersytecie  
 choroba z której byłem już wyleczony wróciła na nowo i daje  
 się że dzięki profesorowi, od którego tylko moim zowabi się,  
 czuję podobnie. Pytałem Gaffa, jak się stariec z  
 epopei, lecz nie otrzymał odpowiedzi, czekamy przecież na nią,  
 bądź iastka z wymyślił go (Stade) że obieraczkę całości.  
 Gaffowi małe zamówienie pisać parę, które leżą od kilku  
 tygodni.

Łaska.

Lettero de Łaska.

Warszawa, 1 de Sept. 1916.

Gaff!

Leżą u mnie już od kilku tygodni opowiadania bezgłose. O  
 które się kiedyś pisał. Chciałem zamówić wysłać je w tych  
 dniach, wobec tego jednak, że nie otrzymałem fotografii.  
 że nie napisaliscie karty do profesora, o co prosiłem i że  
 od se czasu nie nie pisać i że Brummo nie przysłał swej  
 przeobrażonej epopei, wobec tego pisać nie było, a wysłać

wyżej wymienione prelaże ni będą zaproszone.

Man jossere e'ereve skazy p'oslowe, za ktorimi ugami-  
ja sie najszyniejsi filatelisci. Lees ich takie nie dostawies.

Twoj

Peska.

Lettero al Peska.

Łódź, 10 Sept. 1916.

Peska!

Habe Dank für „Pola Esperantisto“ nebst Beilagen!  
Speziell die drei Bände à la Takopane gebunden haben  
meine esperantistische Seele in hochfreudige Wallung ge-  
bracht, die immer noch andauert. Eine angenehme  
Ueberraschung war auch das zweite „album“ unseres  
Poesen-Museen. Den deutlichen besten Eindruck hat auf  
mich das Fragment „Rouetto de Jankel“ gemacht.  
Ich kann seine (des Poesen) fast wortgetreue Uebersetzung  
nicht genug rühmen - die ist meisterhaft. Das zweite  
Exemplar habe ich sofort an Leski gesandt mit dem Bunden  
ein Schreiben an ihn zu richten. Vollständig bedanke du dich  
in unserem Namen. Frey den Poesen, hab ich die Originale  
meinem Archiv einverleiben darf. Du solltest eigentlich,

alles in Bewegung setzen, um den Menschen die Uebersetzung  
beizubringen, dass zu seinem "Vertrauen" (Wortbuch)  
unbedingt ein "Rodizik" nötig ist, nämlich - Pan Tadeusz.  
Diese paar Zeilen müssen dir momentan genügen.  
Sei.

Paffo.

Pd. An Stelle Merco sende ich dir zwei photos.

Lettero de Lesza.

Varnio, 14 Herbst 1916.

Rochem Pajfe!

Co stypiai w Lodzi? Davno zeis wie nie p'sai a ja jus  
ze tak stesoknitem za wami. U nas roinie bywa, Zajety  
jestan w interesie ogromnie, zato wieszowani puszosan  
w szypko kankem i pruwseam esar samcem seho. Lebunt  
nasze odbywa sie od esaru do esaru, lecz uedue sa pres-  
gromnie, gzyby nie esana kawa z cytryne, to psuna bude,  
by ze nie zdazy. Preses "noli" Pana Tadeusza esar  
wiecej i catyini wieszowani uwas pomagau um w tem.  
Nabrai katerys do mnie zaufania, ze bez mojej korekty nie  
puści ani jeddygo zdania. Fresze kareduy sie w ostaknich  
esarach zapny ja iwili, ze wprost jeden bez drugiego abeyi sie



ni e moze. Nj jego lowanypłute jest ni doci dobre i zepo-  
minam wredy o niezup moich prywatnych troskach.

Uderzaj Brona i Mscius.

Dwój

Leska.

Nota al Brunulo.

Łódź, 18 Oktobr 1916.

Żora Brunulo!

Jen malgranda, sed interesa scudajo: ROMO de Leska,  
novaj ĉapitroj el pan Tadeusz kaj poezioj de Bajro-  
kionul Vi kun kelkaj vortoj de recenzo pan Valioj rescudu  
sabate antaŭ leguere.

Jin Bajroto estas terure abotema: ne presu au duono  
de la libro estas por juio! Kaj kie Julio, Augusto, Septem?  
Kiam mi pojo estas ĉe "ili", mi lin pri tio demando.  
Tere minudau favoru li gues ĉe la deuzoj!

Kaj lajsto Aulouo ŝvitas super pan Tadeusz! Bru!  
Qui derao ŝou stabi al Vi - elektrumu tiou! Homegianian!

Postestas

Pojfauo.

Seurkoupala strofo pri Hiller.

Nur Göthe, nur Schiller

estas via Hiller! -

Jau diris "Syllae"

Ke ne venos Hiller.

Ja en la pomasa bnt'

Nur Kandelo seba Hill'.

Kaj je dia poesi'

Muzoj ridas nur: hi, hi!...

(Brunelo).

21. 10. 1916.

Nota. La libro portas titolon: "Muzoj kaj strofoj" de F. Hiller.  
 Pagoj pli al zo, nesistribitaj. Aporturas al la biblioteko de  
 L. E. S. - Belevas versajojn originalajn kaj multajn tradukaĵojn  
 el Rózycki, senescepte linikajn, kaj ankaŭ klerajn el nesa  
 lingvo. Presaŭ ĉiuj originalaĵoj estas de la sama Korak-  
 ker, kiel la versajo titolita: "Al Hela!", kies kopio  
 troviĝas en la oka. Frapas: sufiĉe oftaj riducemanaj kaj tra-  
 aĵstrofoj (en tradukaĵoj). G.

Mia felieo.

Dodite al tu,  
Kiu kuzis la felieon.

Okaras en tag' iafoge aŭtuna,  
Se velkas kaj ĝemas kaj mortas natu',  
Aperas subite radi' la suna  
Sur peo da ĉoma ĉela lazur'!

Kaj saĝe revenas la temp' paradiza,  
Sed ve! Ĝi nun estas por unu moment'!  
Tuj kovras la sunon nubos la griza  
Kaj plue fajfadas, bradas la vent'!

Kaj lereu ekfalas plu' melankolio:  
Ĝi miĝas kaj plendas sur velt' la ter'!  
Birdela kantaĵ' jam aŭdigas nenie...  
La homojn ĉirkaŭas ĉagren', malesper'!

Kaj same felieo! - Subite ĝi venis  
Al mi kvasaŭ ĉoma la suna radi':  
Ĝi nun per la tulo estas ĉirkaŭprenis

Kaj portis for en regiono de di'!

Mi flugis ho super la neĝa monto.  
 Ĝe super la verda, floruanta valo!  
 Kaj al ŝaŭmanta ŝi veis la mon  
 Kaj min amuzadis ĝe sude babal'!

Kaj ter' ĉirkaŭ, kaj tero la griza,  
 Ĉu kia ĝi estis de mi malproksim'!!  
 Ĉirkaŭis beata ŝi mondo' paradiza,  
 Mi la dolĉe' regis en la anim'!

Feliĉe' min vizitis! Min homon mi seran!  
 Estajon la plej korpalkindan en mondo'!  
 Feliĉon! Feliĉon! Ĝe sekvan la veran  
 Mi ĝis el ĝis plej pora la font'!

La sent' de o' feliĉo, la korpou trankvilo,  
 Trankvilo profunda de o' kor' kaj anim'!  
 Kaj voĉo interna koustabe movumis:  
 Mi estas feliĉa, feliĉa sen liu'!!

Sed krasaŭ en tag' iafope aŭtuna,  
 Le vellras kaj ĝemas kaj mortas ualer'!  
 Speras subite radi'o la suna  
 Por unu moment' sur ĉiela lazur'!

Al mi la feliĉ', ĉi granda tresoro.  
 Pn' kies potenco silentas la pluu'!  
 Apas unu krasaŭ vespera aŭtuna  
 Por poste perdiĝi en nokt' malluu'!

Nun storas mi re' de feliĉ' senigita  
 Kun koro ploranta en melankoli':  
 Forflugis, perdiĝis feliĉo subite!  
 Neniam revenu ĝi ree al mi!

Sed tamen! Ĉu tute jam perdi esperon?  
 Ĉu definitive rezigni je ĝi??  
 Ho, ne!! Mi petegas ĉielon kaj teron:  
 Feliĉo, feliĉo!! Revenu al mi!!!

Feliks Jillev.

Lööd, 17. 10. 1916.



25-

